

קבץ

תּוֹרַת הַנַּחַל

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחזקים, אשר מתוך הנחל נובע מקור חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם ישקו העדרים, להתחזק בעבודת הבורא בכל דגה שיהיו נמצאים

אשר נאמרו על ידי
מֶרֶן מוֹהֲרָא "ש" שְׁלִיט"א

בסעודות שבת פְּרֻשֵׁת לְךָ לְךָ ה'תשע"ד

וידבר נפלאות מענין עבודת האדם ללכת אחר הנקדה השניכת אליו ולא להתבלבל מואה נקדה אחרת של זולתו, והיה מי שזינחה, רק לדעת במה חשוב אצלו ותברך, וידבר מענין העלאת כבוד הקדוש ברוך הוא לשרשו פני שמכבד וראי ה' וידבר מכבוד הבריות וחנוה הילדים על זה.

יצא לאור ערב שבת קדש פְּרֻשֵׁת לְךָ לְךָ תשע"ה
על ידי תלמידי מתיבתא 'חיבל הקדש' חסידי בְּרַסְלָב
עיר הקדש ירושלים תובכ"א

הַפְתַּת לְהַשִּׁיג אֶת הַקּוֹנְטָרַס הַקְדוֹשׁ הַזֶּה
וְכָל סִפְרֵי אֲדָמוֹ"ר מוֹהַר"ן מִבְּרֶסְלֵב זי"ע
וְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְדוֹשִׁים:

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסְלֵב

גָּלִיל.

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית

מְתִיבְתָא הַיְכַל הַקְדֵּשׁ

Mesifta Heichal Hakodesh

1129 – 42nd Street

Brooklyn N.Y. 11219

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע באמצעות הדוא"ל
breslovinternational@gmail.com

ליל שַׁבַּת קִדְשׁ פְּרָשַׁת לֶךְ לְךָ תִּשַׁע"ד

מֵאָמֵר

שָׁפָה אַחַת וּדְבָרִים אַחָדִים

כִּלִּיל שַׁבַּת קִדְשׁ בְּסַעֲדָה רֵאשׁוֹנָה, בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב, דְּבַר מוֹהֲרָא"ש נ"י דְּפוּרִים
נִזְרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד עַל פִּי הַפֶּסוּק שֶׁבְּפְרָשַׁת הַשְּׁבוּעָה, וַיֹּאמֶר ה' אֵל אַבְרָם לֶךְ לְךָ וְגו'

לְמוֹד עֲצוּם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד אִיךָ לְהִתְחַזֵּק

פְּתַח וְאָמַר מוֹהֲרָא"ש נ"י, פְּתִיב (בְּרֵאשִׁית יב, א) וַיֹּאמֶר ה' אֵל אַבְרָם לֶךְ
לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֵל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ. וַיֵּשׁ לֹאמֹר
שֶׁבְּפֶסֶק זֶה גָּנְזוּ לְמוֹד עֲצוּם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד אִיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּעִבּוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִיךָ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מִכָּל מוֹצְבֵי הַחַיִּים, וְהוּא מִנְחָה
בְּתוֹךְ תְּבוּת "לֶךְ לְךָ", שֶׁפְּרוּשׁוֹן – לֶךְ לְעֶצְמוֹךָ, תִּינַן אֵל הַנְּקֻדָּה הַקְּדוּשָׁה
הַמִּיחָדָת שֶׁבָךָ (לְקוּפֵי הַלְכוֹת שַׁבַּת הַלְכָה ז' אוֹת עה). כִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ
נְקֻדָּה מִיחָדָת, מִה שְׂאִין לְחִבְרוֹ (לְקוּפֵי מוֹהֲרָ"ז חֶלֶק א' סִימָן לד), וּבְעִבּוּר נְקֻדָּה
זֹאת נִבְרָא, בְּדִי לְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִן הַכַּח אֵל הַפְּעֵל, וּלְהַאִיר אֶת כָּל
הָעוֹלָם עִם הַנְּקֻדָּה הַמְּאִירָה בְּתוֹכוֹ, אֲבָל רַב בְּנֵי אָדָם עִסּוּקִים מְאֹד
בְּמִדַּת הַשְּׂנֵאָה וְהַקְּנָאָה, וּמִסְתַּכְּלִים תְּרַבֵּה עַל אַחֲרִים, וּמְקַנְנִים בְּהֵם
וּבְנְקֻדָּתָם, וְשׁוֹכְחִים לְגַמְרֵי שְׂגָם לְהֵם בְּעֶצְמָם, יֵשׁ נְקֻדָּה מִה שְׂאִין

לחבריהם, ואי אפשר לשום בריה אחרת לעשות כמותם, ולכן עקר עבודת אדם צריך להיות "לך לך" – "לך אל הנקדה שהיא שלך", ואל הסתפל על אחרים כלל, ותדמה לעצמה שאתה יחיד בעולם, ואתה צריך למלאות כל העולם עם הנקדה שלך, ואז תצליח מאד בחיים, ולא יהיה לך עסק עם אחרים כלל.

כל העולם היו מעבר אחר, והוא היה מעבר השני

וזהו מה שצאמר על אברהם אבינו (יהואל לג, כד): "אחד היה אברהם", ומסביר רבנו ז"ל (הקדמה ללקוטי מוהר"ן חלק ב'), שאברהם אבינו עבד את השם יתברך בבחינת "אחד", כאלו הוא יחיד בעולם, ולא הסתפל על שום בריה כלל, לא על אביו ולא על משפחתו ולא אנשי דורו, כי מצא את נקדתו, הינו נקדת האמונה, כי היה ראש למאמינים, והפיר שיש מנהיג לבירה, הינו מנהיג לכל העולם כלו (בראשית רבה לט, א), ומיד שמצא את נקדתו, לא הסתפל על שום בריה שבעולם כלל, רק גלה ופרסם נקדת האמונה בכל העולם כלו, ואפלו שעמדו נגדו אביו ובני משפחתו, ורצו לבטל אותו מנקדתו, וגם זרקו אותו בתוך כבשן האש – לא הסתפל על כל זה כלל, רק עבד השם יתברך בבחינת אחד, וכמו שאמרו חכמינו תקדושים (פסחים ק"ח ע"א): "אמר לו תקדוש ברוך הוא לגבריאל, אני יחיד בעולמי והוא יחיד בעולמו, נאה ליחיד להציל את היחיד". והיה הנוק מאד בנקדתו, ועל שם זה נקרא "אברהם העברי" (בראשית יד, יג), על שם שכל העולם היו מעבר אחד, והוא היה מעבר

השני (בראשית רבה מב, ח), וזה נקרא "לך לך" הינו ללכת אל הנקדה המיוחדת שבך, ולא להסתפל על אחרים כלל, ועל ידי זה מצליחים מאוד בחיים, כמו שהצליח אברהם לגלות האמונה בכל העולם כלו, ולפרסם אלקותו ויתברך לדורות עולם.

דרכי בני אדם שמסתכלים על אחרים

ולמוד זה הוא עקר המפתח של שמחת החיים, הינו להפיש הנקדה של עצמו, ולא להסתפל על אחרים כלל, כי מיד שאדם מסתפל על אחרים, נדמה לו שחבריו יש יותר טוב ממנו, וכמאמר העולם: "הפוס תמיד הושב, שהדשא של השכן יותר ירוק משלו!", וכאשר הפוס שותה מים מן הנדר, בועט עם רגליו האחוריות, כי רואה בפנים בבואה של עוד סוס, והושב שהפוס השני יקח לו כל הפנים, ובוועט בו, וכן דרכי בני אדם שמסתכלים על אחרים, שתמיד נדמה להם שלאחרים יש יותר טוב ממה שיש להם, ונדמה להם שכלם לוקחים מה ששייך להם, ואלו היו מחפשים ומבקשים את הנקדה שלהם בעצמם, לא היו מתבלבלים מאחרים כלל.

אל תתאזה לשלחנם של מלכים, ששלחנה גדול משלחנם

וזהו סוד דברי המשנה (אבות ג, ד): 'אל תתאזה לשלחנם של מלכים, ששלחנה גדול משלחנם וכתרך גדול מכתרם'. ולכאורה יש להבין, איך אפשר ששלחן של אדם פשוט יהיה יותר גדול משלחן של מלך? אבל התריץ, שהכל תלוי בהסתכלות האדם, אם אדם מסתפל על שלחן של

מִלֶּךָ, וּמִתְאַוָּה שָׁגַם לוֹ יְהִיֶה אוֹתוֹ שְׁלֶחֶן, אַף פָּעַם לֹא יִשְׁבִּיעַ רְצוֹנוֹ בְּכֹל מִה שֵׁשׁ לוֹ, וְתִמִּיד יִחְסַר לוֹ הַרְבֵּה, אֲבָל תִּכְפֹּף וּמִיד שֶׁמִּסְתַּבֵּל עַל הַשְּׁלֶחֶן שְׁלוֹ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְמַלְאוֹת אֶת הַשְּׁלֶחֶן שְׁלוֹ עִם כָּל מִה שֵׁשׁ לוֹ, וְגַם לְשִׁמְחָה עֲמוּ, מִיָּד יִרְאֶה וַיִּבִּין שֶׁשְׁלַחְנוּ יוֹתֵר גְּדוֹל מִשְׁלַחְנֵנוּ, וְגַם בָּתְרוּ גְדוֹל מִבְּתָרֵנוּ, כִּי אֵין עוֹד עֲשִׂיר וּמִלֶּךָ, כְּמוֹ הַשְּׁמִיחָה בְּחִלְקוֹ, וְהַמּוֹלֵךְ עַל מִדּוֹתָיו, שְׁנֵה נִקְרָא עֲשִׂיר וּמִלֶּךָ אֲמַתִּי.

עַקֵּר עֲבוֹדַת הָאָדָם לְהַמְשִׁיךְ תִּמִּיד אַחַר נְקֻדַת הָאֲמַת

וְהִנֵּה נְקֻדַתוֹ שֶׁל אָדָם, הַמְיַחֲדֵת לוֹ לְעֲצָמוֹ, הִיא נְקֻדַת הָאֲמַת, וְאֲמַת הוּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (רַמְבַּ"ם י' י'): "וְהוּא אֱלֹקִים אֲמַת", וְכֹל מִה שֶׁדְּבוּק בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲמַת (לְקוֹטִי מוֹהֲרֵ"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"א), וְלִכְּנֵן עַקֵּר עֲבוֹדַת הָאָדָם לְהַמְשִׁיךְ תִּמִּיד אַחַר נְקֻדַת הָאֲמַת, וּלְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיזְכֶּה לְמִצְוֹת אֶת הָאֲמַת, וְאֵין בְּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לְמִצְוֹת אֶת נְקֻדַתוֹ, וְלַעֲבֹדוֹ יִתְפַּרֵּךְ עִמּוֹ, וְלֹא לְהִסְתַּבֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה כָּלֵל, שְׁנֵהוּ הַפּוֹד שֶׁל "אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם", שֶׁאֲבָרְהָם אֲבִינוּ עֲבַד אֶת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ בְּבַחֲיִנַת "אֶחָד", הִינּוּ עִם אֲמַת, כִּי אֲמַת הִיא אֶחָד, אֲבָל שֶׁקָּר אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת הַרְבֵּה, כְּגוֹן עַל כְּלֵי כֶּסֶף אֶפְשָׁר לִזְמַר רַק אֲמַת אֶחָד, שֶׁהֵם כְּלֵי כֶּסֶף, אֲבָל שֶׁקָּר אֶפְשָׁר לִזְמַר הַרְבֵּה, שֶׁהֵם כְּלֵי זָהָב אוֹ חֶרֶם אוֹ דָּבָר אַחֵר (לְקוֹטִי מוֹהֲרֵ"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"א), וְלִכְּנֵן מִיָּד שֶׁאָדָם נִמְשָׁךְ אַחֵר הָאֲמַת, וּמִחֲפֵז וּמִבְּקֵשׁ אֶת הָאֲמַת, יִזְכֶּה לַעֲבֹדוֹ יִתְפַּרֵּךְ בְּבַחֲיִנַת אֶחָד, וְלֹא יִסְתַּבֵּל עַל אַחֵרִים כָּלֵל.

רבונו של עולם! נחני עם האמת שלך

אבל גם במדת האמת צריכים להזהר מאד שלא להטעות עצמו, כי יש בני אדם שמטעים את עצמם מאד, ונדמה להם שאוחזים במדת האמת, אבל לפי האמת לאמתה, אינם יודעים פרושה של אמת כלל, כי אמת היא רק דבר אחד, מה שששור אל השם יתברך, וכן כל מה שמביא אדם אל דבקות השם יתברך, וחיוץ מזה הכל שקר, ואינו נקרא בשם אמת כלל, אבל יש בני אדם שנדמה להם שאוחזים באמת, אבל האמת שלהם יותר מדאי (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן טו), ומחמת זה מחפים השקר שלהם עם אמת, וצועקים שרוצים רק האמת, אבל אין משיגים את האמת כלל, ולכן על האדם להתפלל הרבה אל השם יתברך "רבונו של עולם! נחני עם האמת שלך, שאזכה להגיע אל האמת לאמתה, ולא אטעה את עצמי כלל", וכמו שאומר דוד המלך (תהלים פו, יא), "אחלה באמתך", הינו עם האמת שלך, ואז בוכות התפלות והרצונות והכסופין, יזכה להגיע אל מדת האמת באמת.

וספר מוהרא"ש נ"י, שחרב הקדוש רבי ברוך ממעזיבון זי"ע, נכד הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, היה רגיל מאד לבקר בציון של סבו הקדוש בעיר מעזיבון, ומאח פעמים היה שם, ובקש והתפלל להשם יתברך במלים הללו (תהלים קיט, כט): "דרך שקר הסר ממני", שיזכה להיות נקי מכל שמץ של שקר, ולהיות דבוק אף ורק באמת, ואכן זכה להטמן באהל הבעל שם טוב הקדוש זי"ע בסמוך לרגליו, וכן הרב

הַקְדוּשׁ רַבִּי פִּנְחָס מִקְאָרִיץ זי"ע הָיָה רָגִיל לְחֹזֵר עַל תְּבוּלוֹת (תְּהִלִּים פ"ו)
 "אֲהַלֶּךְ בְּאַמְתֶּךָ", כִּי כָּל יָמָיו בִּקְשָׁה וְחִפְּשָׁה רַק מִדַּת הָאֲמֶת, וְרָצָה לִידְבֹּק
 רַק בְּאֲמֶת שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא הָאֲמֶת לְאַמְתָּהּ.

עַם נְקֻדַת הָאֲמֶת, יְכוּלִים לַעֲמֹד בְּכָל

וְכָל זֶה נִגְנוּ בַפְּסוּק "וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֶךְ לֶךְ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלְדֹתֶיךָ
 וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאֶךָ", הִינְנו שׁוֹתֵלֵךְ לֶךְ - לַעֲצֻמָּה, הִינְנו
 אֶל נְקֻדַת הָאֲמֶת הַמְּאִירָה בְּתוֹכָךָ, וּבְתוֹךְ נִשְׁמָתְךָ, שֶׁהִיא הָאֲמֶת שֶׁל
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִזּוּ יִהְיֶה לֶךְ כַּח לְצֵאת מֵאַרְצְךָ - מִכָּל הָאַרְצִיּוֹת
 וְהַנְּשֻׁמִיּוֹת שֶׁלָּךְ. וּמִמּוֹלְדֹתֶיךָ - מִמְּקוֹר יְלֻדוֹתֶיךָ, אֲפִלּוּ אִם לֹא נוֹלְדֶת
 בְּתַכְלִית הַקְדוּשָׁה וְיִטְהַרְרָה. וּמִבֵּית אָבִיךָ - אֲפִלּוּ אִם כָּל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ
 חוֹלְקִים וּמִתְנַגְּדִים עֲלֶיךָ, כִּי עִם נְקֻדַת הָאֲמֶת, יְכוּלִים לַעֲמֹד בְּכָל,
 וְתוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאֶךָ - שֶׁהִיא הָאָרֶץ הָעֵלְיוֹנָהּ כַּמּוּבָא
 בְּזֵהַר הַקְדוּשׁ (לֶךְ לֶךְ עַה ע"א), הִינְנו אֶל כָּל הַמְּדֻרְגּוֹת וְהַשְּׂגוֹת הַכִּי
 עֵלְיוֹנוֹת. כִּי עַל יְדֵי מִדַּת הָאֲמֶת - שְׂאֵדָם נִמְשָׁךְ רַק אַחַר הַנְּקֻדָּה
 הַמִּיחַדֶּת שְׁלוֹ, וְאִינוּ מִסְתַּבֵּל עַל אַחֵרִים כְּלָל, זוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל הָאָרֶץ
 הָעֵלְיוֹנָה, וְלִהְיוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֲמֶת. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ
 תְּמִיד אַחַר הָאֲמֶת, וְלִמְצֹא אֲלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּכָל מִצְבְּי הַחַיִּים, עַדִּי נִזְכָּה
 לַעֲלוֹת וְלִהְיוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

סְעֵדָה שְׁלִישִׁית פְּרָשֶׁת לָךְ לָךְ תִּשְׁעֵ"ד

מֵאָמֵר

וַיְהִי בַיּוֹם אֲמַרְפֵּל

בְּסֵעֵדָה שְׁלִישִׁית, סְעֵדַת הָעוֹלָם הַרְעוּנוּ, בְּנִבְנָאֵל עִיר בְּרַסְלָב, דְּבַר מוֹהֲרָא"ש נ"י דְּבוּרִים
 נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד עַל פִּי דְּבָרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּלִקְוֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ד הַמְדַבֵּר
 מִמְעַלַּת הַמְכַבֵּד יִרְאֵי ה', עֵינֵי שָׁם.

בְּשִׁנְסַתְלַק צְדִיק קָשָׁה לֹאמֵר תּוֹרָה

פִּתְחָה וְאָמֵר מוֹהֲרָא"ש נ"י, לְפָנַי שְׁאָמֵר רַבְּנֵנוּ וְ"ל הַתּוֹרָה שְׁבִלְקוּיֵי
 מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן יד בְּשִׁבְתָּ חֲנֻכָּה שְׁנַת תַּקְס"ד, הַמְדַבֵּר מִהַעֲלָאָת
 כְּבוֹד הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ לְשָׂרְשׁוֹ, הִינֵנו לִירְאָה, וּמִמְעַלַּת הַמְכַבֵּד יִרְאֵי ה',
 עֵנָה וְאָמֵר רַבְּנֵנוּ וְ"ל: 'עֲבָשׁוּ קָשָׁה מְאֹד לֹאמֵר תּוֹרָה, בִּי בְּשִׁנְסַתְלַק צְדִיק
 קָשָׁה לֹאמֵר תּוֹרָה, בִּי כָּל צְדִיק נִסְתַּלַּק עִם כָּל חֶלְקוֹ שְׂיִישׁ לוֹ בְּהַתּוֹרָה,
 בִּי כָּל צְדִיק וְצְדִיק יֵשׁ לוֹ חֶלֶק בְּהַתּוֹרָה, וּכְשִׁנְסַתְלַק נִסְתַּלַּק עִם כָּל חֶלְקוֹ
 שְׂיִישׁ לוֹ בְּהַתּוֹרָה, עַל בֶּן קָשָׁה אֵז לֹאמֵר תּוֹרָה' (שִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן קַלֵּב), וְאֵז
 אָמֵר רַבְּנֵנוּ וְ"ל תּוֹרָה נִפְלְאָה זֹאת הַמְדַבֵּר מִהַעֲלָאָת הַכְּבוֹד לִירְאָה,
 וּמִמְעַלַּת הָעֵינֵינִי לְכַבֵּד יִרְאֵי ה', וְדַבֵּר מֵעֵינֵינִי שְׂאִין מִסְפִּידִין בְּחֲנֻכָּה, בִּי
 תְּכִלִּית הַהֶסְפֵּד הוּא לְתַנּוּן הַסְתַּלְקוֹת הַכְּבוֹד שְׁנִפְגַּם עַל יְדֵי הַסְתַּלְקוֹת
 הַצְדִּיק, בִּי הַהֶסְפֵּד הוּא יִקְרָא דְחַיֵּי אֵז יִקְרָא דְשְׁכָבֵי, הִינֵנו כְּבוֹד הַחַיִּים

או כבוד המתים, וחנפה בעצמה היא ענין העלאת הכבוד, עין שם כל זה בדברי רבנו ז"ל. והנה בשבוע זה נסתלק מֶרֶן הַגָּאוֹן הַקָּדוֹשׁ רַבֵּי עֹבְדֵיהַ יוֹסֵף זי"ע, וְלָכֵן קָשָׁה מְאֹד לומר תורה, אָבֵל נָבֹא נָא וְנוֹצִיא מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל כְּמֵה נִקְדוֹת נִפְלְאוֹת לְעֹבְדָא וּלְמַעֲשֵׂה, שִׁיעוֹר לְנוּ לְהַעֲלוֹת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשֵׁרְשׁוֹ, וּלְהַזְהֵר בְּכְבוֹד יִרְאֵי ה'.

בְּשִׁמְכֵבְדִים אֵת הַצְּדִיקִים סִימֵן שְׁמִכְבָּדִים אֵת ה'

ואומר רבנו ז"ל (אות ו): וְכָל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ, יִכּוֹל לִידַע הַעֲלָאת הַכְּבוֹד לְשֵׁרֵשׁ הִירָאָה; לְפִי הַכְּבוֹד שְׁמִכְבֵּד אֵת יִרְאֵי הַשֵּׁם, בֵּן עֲלֵה הַכְּבוֹד לְשֵׁרֵשׁוֹ, כִּי שָׁם שֵׁרֵשׁ הַכְּבוֹד, וְכִמוֹ שְׁפָתוֹב (תהלים מו, ד): "וְאֵת יִרְאֵי ה' יִכְבֵּד", כִּי כָּל זְמַן שֶׁהַכְּבוֹד הוּא בְּגִלוּת, כָּל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ הוּא מְזֻלָּזל בִּירְאֵי הַשֵּׁם, וְכָל אֶחָד לְפִי תִקְוֵנוֹ אֵת הַכְּבוֹד, בֵּן הוּא מְכֵבֵד יִרְאֵי הַשֵּׁם; עֵינֵי שָׁם כָּל זֶה בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְהַסְפִיר מוֹהֲרָא"ש ג"י, כִּי הֵנָּה עֵקֶר הַתְּכֵלִית, לְהַעֲלוֹת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשֵׁרֵשׁוֹ, הֵינּוּ לְגִלוּת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, שִׁיבִירוּ וַיִּדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם, שְׁפֹלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל. וְהַסִּימֵן לְדַעַת אִם זְכִינוּ אֵל הַעֲלָאת כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ הוּא עַל יְדֵי מִדַּת הִירָאָה, הֵינּוּ כְּפִי שְׁנַתְנַלְתָּה יִרְאָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, כֵּן יוֹדְעִים שְׁנַתְנַעֲלָה כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי יִרְאָה תְלוּיָהּ בְּהַתְגַּלוּת הַכְּבוֹד, וְכִמוֹ שְׁפָתוֹב (דברים כח, נח): "לִירְאָה אֵת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד", כִּי כְּשִׁמְתַגְלָה כְּבוֹד הַמְּלֹךְ, כָּלֵם מִתִּירָאִים מְלַפְּנֵי, וּמְגַלָּה רַבְּנוּ ז"ל, שִׁיכּוֹלִים לְדַעַת אִם זָכָה אָדָם לְמִדַּת הִירָאָה וְהַכְּבוֹד,

כפי שמכבד יראי ה', כי הכבוד שמכבדים את הקדוש ברוך הוא, והיראה שמתיירים מלפניו, אינו דבר שמתנגד תמיד לעין בל, כי יראה מסורה ללב, ואין אדם יודע מה שבלבו של חברו, אבל אם מכבדים יראי ה', שהם הצדיקים הדבקים ביראת ה' כל היום, זה סימן מבקש שמכבדים את השם יתברך, כי למה מכבדים יראי ה'? אין זה אלא מחמת יראת אלקים המאירה בתוכם, מחמת שהם דבקים בהשם יתברך, וכשמכבדים אותם, זה נחשב כאלו מכבדים את הקדוש ברוך הוא, ואז כבוד השם יתברך עולה לשרשו. ועל כן פשטספידים את הצדיקים, ומדברים אודות גדלתם וצדקתם, ומן היראת שמים שלהם, על ידי זה מתרבה כבוד השם יתברך, כי כל ימיהם טרחו ויגעו לגלות כבודו יתברך בעולם, ואז גם במוותם נמשך כבוד זה, כי מזכירים את אנשי העולם מה פעלו הצדיקים במשך ימי חייהם, ומעוררים אותם ללכת בדרכיהם, ועל ידי מתרבה כבודו יתברך בכל העולמות למעלה ולמטה.

מעלת הזוכה לכבוד את כל נשמות ישראל

ובאמת מחמת זה צריכים לכבד כל יהודי, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (אבות ד, א): 'איזהו מכבד? המכבד את הבריות'; כי בכל אחד מישראל יש נקדת הצדיק, וכמו שכתוב (ישעיה ס, כא): 'לעוף בלם צדיקים, ואיתא בזהר הקדוש (לך לך צב ע"ב), שכל יהודי על שם שנמול נקרא צדיק, כי נרשם בו שם הו"ה ברוך הוא על ידי המילה, וכמו

שְׁפָתוֹב (דְּבָרִים ל, יב): מִי יַעֲלֶה לְנֹו חִשְׁמוֹמֹחַ, רָאשֵׁי תִבּוֹת מִיִּלְיָה, וְסוֹפֵי תִבּוֹת הַוִּי"ה, וְכֹאֲשֶׁר מִפִּירִים בְּאֵלְקוֹת שְׁיִשׁ בְּתוֹךְ כָּל יְהוּדֵי, בּוֹדְאֵי יִכְבְּדוּ אוֹתוֹ מִחֲמַת הָאֵלְקוֹת הַמְּאִיר בְּקֶרְבוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְעַלֶּה בְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ מִתּוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְגַם עַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִפְתָּח הַפֶּתַח שֶׁל תְּשׁוּבָה לְכָל גְּשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁיִיכְלוּ לְשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי כִשְׁאֶחָד רוֹאֶה שְׁמִכְבָּדִים אוֹתוֹ מִחֲמַת נִקְדַּת הַצַּדִּיק שְׁיִשׁ בּוֹ, וְלֹא מִכּוֹזִים אוֹ מְשֻׁפְּלִים אוֹתוֹ, עַל יְדֵי זֶה מֵתְחִיל לְהִכִּין מַעֲלָתוֹ וְגִדְלָתוֹ, שֶׁהוּא חֵלֶק אֶלּוֹךְ מִמַּעַל מִמָּש, וְאִזּוּ מוֹכֵן לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּאֵמַת, עַד שֶׁכְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ יִתְרַבֵּה בְּעוֹלָם גַּם עַל יְדוֹ.

יֵשׁ בְּכַח לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְבוֹא לְכָל הַחֲשָׁנוֹת הַכֵּי גְבוּהוֹת וְזַחַו גִּדְל הַעֲנִיָּן שֶׁל חַנוּךְ יִלְדֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁצַרִּיכִים לְהַרִּים וּלְהַגְבִּיחַ כָּל יָלֵד, וּלְהַרְאוֹת לוֹ שֶׁהוּא חָשׁוּב וְיִקָּר מְאֹד בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי יֵשׁ לוֹ נְשֻׁמָּה שֶׁהוּא חֵלֶק אֶלּוֹךְ מִמַּעַל מִמָּש, וְכָכָל שְׁיַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הָאֲמוּנָה, כֵּן יִגְדִּיל הַשְּׁגַת נִפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, וְכִדְאִיתָא בְּזַחַר (מִשְׁפָּטִים צד ע"ב): זְכָה יִתְבַּיֵּן לִיחַ נִפְשָׁא, זְכָה יִתִּיר יִתְבַּיֵּן לִיחַ רוּחָא, זְכָה יִתִּיר יִתְבַּיֵּן לִיחַ נִשְׁמָתָא וְכו'. [זְכָה נוֹתֵנִין לוֹ נִפְשׁ, זְכָה יוֹתֵר נוֹתֵנִין לוֹ רוּחַ, זְכָה יוֹתֵר נוֹתֵנִין לוֹ נִשְׁמָה וְכו']. כִּי יֵשׁ בְּכַח לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְבוֹא לְכָל הַחֲשָׁנוֹת הַכֵּי גְבוּהוֹת, עַד שְׁיִזְכֶּה לְהִיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאֵמַת, וְלְרְאוֹת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד לְפָנָי עֵינָיו, וְכִמּוּבָא בְּסִפְרַ תְּקוּדָשׁ נְעָם אֱלִימְלָךְ (פְּרֻשֵׁת נח), שְׁבּוֹאוֹת יַדַּע אָדָם שֶׁתְּשׁוּבָתוֹ נִתְקַבְּלָה לְפָנָי הַשֵּׁם

יתְּבַרְךָ, בְּשֵׁם הַיְיָ הַבְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד תָּמִיד לִפְנֵי עֵינָיו, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב
 (תְּהִלִּים טו, ח): "שׁוֹיְתֵי הַיְיָ לִנְגְדֵי תָמִיד". וְאִזּוֹ יתְקַיֵּם בּוֹ (וַיִּקְרָא כו, יא):
 "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם"; וּפִרְשׁ רַש"י: 'אֲפִילֵּן עִמָּכֶם בְּגוֹן עֵדֶן בְּאֶחָד מִכֶּם,
 וְלֹא תִהְיֶה מוֹדְעֵזְעִים מִמֶּנִּי'. כִּי בְּשֹׂאדָם דְּבוּק בּוֹ יתְּבַרְךָ, וְתָמִיד מְדַבֵּר
 אֵלָיו יתְּבַרְךָ, הוּא כְּמִטִּיל בְּזֶה הָעוֹלָם בְּגוֹן עֵדֶן, כִּי הִגֵּן עֵדֶן הוּא בְּזֶה
 הָעוֹלָם מִמֶּשׁ (לְקוּמֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כב וְחֶלֶק ב' סִימָן קיט). וְעַל יְדֵי שֶׁמְהַחֲנִיכִים
 יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְךָ זֶה, שׁוֹיֵשׁ בָּהּ לְכָל יֶלֶד לְהַגִּיעַ אֶל מְדַרְגַּת הַצַּדִּיק,
 וְלִהְיוֹת תָּמִיד עִם אַמוּנָה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (חֲבַקּוּק ב'): וְצַדִּיק בְּאַמוּנָתוֹ יִחְיֶה,
 עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְזוּכּוֹ אַמוּנָה וְלִהְיוֹת צַדִּיק בְּאַמְתּוֹ, וְדִיקָא חֲבַקּוּק
 הַנְּבִיא אָמַר פְּסוּק זֶה, כִּי נוֹלָד עַל יְדֵי תַקְוָה אַמוּנָתוֹ שֶׁל אָמוֹ הַשׁוֹנֵמִית
 בְּדַבְרֵי אֱלֹהִישֶׁע הַנְּבִיא, שֶׁהַכְּמִיחַ לָהּ יֶלֶד, וְאֶפְלוּ אַחֵר שֶׁנִּחְלַשׁ וּמָת,
 רְצַתָּה אָמוֹ אֶל אֱלֹהִישֶׁע הַנְּבִיא, וְלֹא עֲזָבָה אוֹתוֹ עַד שֶׁהִחְיָה אוֹתוֹ,
 נִמְצָא שֶׁכָּל חַיּוּתוֹ הִיְתָה רַק מְאַמוּנָה, וְעַל יְדֵי שֶׁמְכַנְּסִים לְמוֹדֵי אַמוּנָה
 בְּיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי זֶה מוֹתַגְדָּלִים עִם אַמוּנָה, וְאַמוּנָה מְלוּוָה אוֹתָם כָּל
 יְמֵי חַיֵּיהֶם.

לְהַזְהֵר בְּכַבּוּד הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ, וְלַהֲעֵלּוֹת מַדַּת הַכְּבוֹד לְשִׁרְשׁוֹ
 וְזוֹהוּ הַלְמוּד הַנִּפְלָא שֶׁל "לְכַבֵּד יְרָאֵי ה'", הִינּוּ לְחִנּוּךְ יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁכְּמוֹ
 שֶׁצְּרִיכִים לְכַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ, כְּמוֹ כֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד יְרָאֵי ה',
 וְלַדַּעַת שֶׁאֵין מִשְׁגַּח לְהַזְהֵר בְּכַבּוּד הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ, וְלִזְלוֹל בְּכַבּוּד יְרָאֵי ה'
 חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, מִי שֶׁמְכַבֵּד יְרָאֵי ה', סִימָן שֶׁמְכַבֵּד אֶת

השם יתברך, ומי שמוזלזל ביראי ה', סימן שמוזלזל בכבוד השם יתברך, וכן מי שמחפש נקדת הצדיק שיש אצל כל אחד מישראל, ומכבד אותו מחמת זה, סימן שגם אצלו מאיר נקדת הצדיק, ושהוא נזהר בכבוד השם יתברך, מה שאין בן המוזלזל בנקדת הצדיק שיש אצל נשמות ישראל, ומשפיל אותם, סימן שמוזלזל בכבוד השם יתברך, חס ושלום, כי אי אפשר לעשות הפרש ופרוד בין מצות שבין אדם לחברו, לבין מצוות שבין אדם למקום, כי כלן שוות באחת, וכמו שצריכים לכבד את השם יתברך, ולהזהר מאד בכל המצוות הנוגעות לכבודו יתברך, כמו בן צריכים לכבד את הבריות, ולהזהר מאד בכל המצוות הנוגעות לכבוד הבריות, ולשמור מאד לא להזיק אותם או להרע להם חס ושלום, ועל ידי שנזהרים בכבוד נשמות ישראל בכלל, ובכבוד הצדיקים ויראי ה' בפרט, זוכים להזהר בכבוד השם יתברך, ולהעלות מדת הכבוד לשָׁרְשׁוֹ.

אי אפשר להבין את דרכיו יתברך, כמו בן יש קשיות על הצדיקים והנה אחת מן הספנות שבני אדם מוזלזלים ביראי ה', מחמת שיש להם הרבה קשיות עליהם, ואינם מבינים את דרכם, אבל רבנו ז"ל הקדים לגלות לנו (קומפי מוהר"ן חלק ב' סימן נב), שכמו שיש קשיות על השם יתברך, ואי אפשר להבין את דרכיו יתברך, כמו בן יש קשיות על הצדיקים, ואי אפשר להבין את דרכיהם, כי הם מתדמים ליוצרם, ושכלם למעלה משכלנו, ולכן בודאי אי אפשר להבין אותם, ועל בן

כִּמוֹ שְׂאֵסוֹר לְהַקְשׁוֹת קְשׁוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבַּרַּךְ, "לָמָּה אֵינִי לִי שְׂדוּדָה?" לָמָּה אֵינִי לִי יְלָדִים", רַק לְקַבֵּל כָּל דְּבַר בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְפַּלֵּל עַל כָּל דְּבַר לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרַּךְ, כִּמוֹ כֵּן אֵסוֹר לְהַקְשׁוֹת קְשׁוֹת עַל הַצַּדִּיק, "לָמָּה מְדַבֵּר הַצַּדִּיק עִם אָדָם זֶה בָּה, וְעַם הַשָּׂנִי מְדַבֵּר אַחֲרָתָהּ?", כִּי הַצַּדִּיק הוּא "אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ" (בַּמִּדְבָּר כו, יח), שֶׁיּוֹדֵעַ לְהִלָּךְ נֶגֶד רוּחוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלִכֵּן הוּא מְכַרַּח לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד כְּפִי הַשְּׂגָתוֹ, אֲבָל לְבִסּוֹף הוּא מְרַפָּא אוֹתוֹ, וְעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵנו לְבֵין קוֹנֵנו, וְשְׁלוֹם בֵּינֵנו לְבֵין אֲשֶׁתוֹ, וְשְׁלוֹם בֵּינֵנו לְבֵין חֲבֵרוֹ, וְכִמוֹ שֶׁעָשָׂה אַחֲרָן הַכֹּהֵן, שֶׁהָיָה אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, וְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד כְּפִי מַצָּב רוּחוֹ וְנִגְעֵי לִבּוֹ, וְלִזֶּה אָמַר שֶׁהָיָה מִתְהַרְט מְאֹד עַל שֶׁפָּגַע בָּהּ, וְלִשְׂנֵי אָמַר בְּדִיוֹק הַחֶפֶז, שֶׁהָיָה מִתְהַרְט עַל שֶׁפָּגַע בָּהּ, וְעַל יְדֵי זֶה עָשָׂה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵיהֶם, וְזֶה מְרַמֵּז בְּפָסוּק (תְּהִלִּים קמו, א): "הֲרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם". וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם, רֵאשִׁי תְּבוֹת וְסוֹפֵי תְּבוֹת שְׁלוֹם, כִּי הָרֵאשׁ וְהַסּוֹף שֶׁל כָּל דְּבַר צְרִיף לְהִיּוֹת לְמַעַן הַשְׁלוֹם, וְהַצַּדִּיק יוֹדֵעַ אֵלּוֹ דְּבוּרִים צְרִיף לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד כְּדֵי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם, וְכֵדֵי לְרַפְּאוֹת שִׁבּוּרֵי לֵב וְלְחַבֵּשׁ עַצְבוֹתָם, וְלִכֵּן עַל הָאָדָם לְזָרֵק שִׁבּוּרֵי לִגְמָרֵי, וּלְחַאֲמוֹן בְּדַבְרֵי הַצַּדִּיק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְעַל יְדֵי זֶה יְבוֹא לְכַבֵּד אֶת הַצַּדִּיק, וּלְכַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרַּךְ, וּלְהַעֲלוֹת מִדַּת הַכְּבוֹד לְשִׁרְשׁוֹ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינֵנו מְטַעָה עַצְמוֹ כְּלָל, רַק מְחַפֵּשׁ בְּכָל מְקוֹם כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבַּרַּךְ וּכְבוֹד הַצַּדִּיקִים וּכְבוֹד חֲבֵרֵינוּ, כִּי עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה

שְׂיִתְנַגְלָה אֵלָיו מִלֶּךְ הַכְּבוֹד, וַיְהִיָּה דְבוּק בְּכְבוֹדוֹ וַיִּתְבַּרַךְ תָּמִיד בְּזֶה וּבְכַּא
לְנִצְחָה, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ.

מי שרע לבריות, רע גם לשמים

וְקִשְׁר מוֹהֲרָא"ש נ"י אֵת הַעֲנִיָּן הַנַּ"ל לְפִרְשֵׁת הַשְּׁבוּעַ בְּקִשְׁר נוֹרָא
וּנְפִלָא מְאֹד, כִּי הִנֵּה כְּתִיב בְּמִלְחַמַת אַבְרָהָם עִם אַרְבַּעַת הַמְּלָכִים
(פְּרָאשִׁית יד, א-ב): וַיְהִי בַיּוֹם אֲמַרְפֶּל מֶלֶךְ שְׁנַעַר אַרְיֹזָה מֶלֶךְ אֱלֹמֶר
בְּדַרְלֵעָמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וַתְּדַעַל מֶלֶךְ גּוֹיִם; עָשׂוּ מִלְחָמָה אֵת פְּרַע מֶלֶךְ
סְדוּם וְגו'. וּפְרֵשׁ רַש"י, אַמְרֶפֶל, הוּא נְמֻרֹד שְׂאֵמֶר לְאַבְרָהָם פּוֹל לְתוֹךְ
כְּבָשׁוֹן הָאֵשׁ וְכו', פְּרַע, רַע לְשָׁמַיִם וְרַע לְבְרִיּוֹת וְכו', עֵינֵי שָׁם. וַיֵּשׁ
לְחֵבִיז, לְמַחֵ שְׁנָה שְׁמוֹ שֶׁל נְמֻרֹד כָּאֵן, וְקָרָא אוֹתוֹ אַמְרֶפֶל, הֲלֹא גַם
הַשֵּׁם נְמֻרֹד נִקְרָא עַל שֵׁם רַשְׁעָתוֹ, עַל שֵׁם שְׁהִמְרִיד כָּל הָעוֹלָם עַל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? (רַש"י י, ח). אֲבָל בְּזֶה מִתְנַגְלָה לְמוֹד הַנַּ"ל, שְׁהִמְזוּזָל
בְּכְבוֹד יִרְאִי ה' מְזוּזָל בְּכְבוֹד הַמְּקוֹם, וְהִרְשָׁע שְׂאֵמֶר לְאַבְרָהָם אֲבִינּוּ,
פּוֹל לְתוֹךְ כְּבָשׁוֹן הָאֵשׁ, הוּא הִרְשָׁע שְׁהִמְרִיד כָּל הָעוֹלָם עַל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, וְכֵן מְרַמֵּז בְּשֵׁם "פְּרַע" מֶלֶךְ סְדוּם שְׁהוּא
עֲנִיָּן ב' רַע, רַע לְשָׁמַיִם וְרַע לְבְרִיּוֹת (כַּמּוּבָא פְּרַש"י), כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, מִי
שֶׁרַע לְבְרִיּוֹת, רַע גַּם לְשָׁמַיִם, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם כְּלָל.

לחפש ולבקש כבוד השם ויתברך ויכבוד הכריות

אֲבָל אַבְרָהָם אֲבִינּוּ לֹא הִסְתַּפֵּל עַל כָּל זֶה כְּלָל, וַתִּכְּף וּמִיד שִׁשְׁמַע
שְׁנִשְׁבָּה אַחִיו, שְׁהוּא לוֹמֵ, וַיִּדַע אֲשֶׁר טְמוֹן בּוֹ נִקְדָּה שֶׁל כְּבוֹד הַשֵּׁם

יִתְבַּרַךְ, שְׁחַרְי נִתְנַדֵּל בְּבֵיתוֹ, וְהָיָה נִזְהָר בְּמוֹצוֹת הַכְּנָסַת אֲוֵרְהִים, מִיַּד
 "וַיִּרַק אֶת הַנִּיבָיו וְיָלְדוּ בֵּיתוֹ" וְרַדַּף אַחֲרֵיהֶם, שְׁזָחָו עֲנֵנֵי הַנּוֹף הַיְלָדִים
 – לְחַנְכֵם לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ וּכְבוֹד הַבְּרִיּוֹת, וּלְחַצִּיל
 עֶשֶׂק מִיַּד עוֹשְׂקֵיהֶם, שְׁהֵם הַרְשָׁעִים הַרְעִים לְה' וְרַעִים לַבְּרִיּוֹת,
 וְשִׁמּוֹזְלֵיָם בְּכְבוֹד ה' וּבְכְבוֹד יִרְאִיו, וְלֹא לְפַחַד מַהֵם כָּלָל, כִּי עַל יְדֵי זֶה
 נִתְרַבְּהַ כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ בְּעוֹלָם.

תָּן לִי הַנֶּפֶשׁ וְהַרְכוּשׁ קַח לְךָ
 וְלָכֵן כְּשֶׁחַצִּיל אֲבָרְהָם אֶת לוֹט וּשְׂאָר הָעַם, יָצָא מֶלֶךְ סְדוּם לְקִרְאָתוֹ,
 וְאָמַר אֵלָיו (בְּרֵאשִׁית י"ד, כ"א): **תָּן לִי הַנֶּפֶשׁ וְהַרְכוּשׁ קַח לְךָ, כִּי זֶה דְבָרִי**
הַסָּמִיךְ מִי"ם, לְפָגַע בְּיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל, חֵם וְשָׁלוֹם, וְלָצוּד אֶת נַפְשָׁם, רַחֲמָנָא
לִיִּצְלֵן, וְהוּא מוּכָן לִזְהַר עַל כָּל רְכוּשׁוֹ וּמְמוֹנּוֹ, חַפַּל כְּדֵי לָצוּד יֶלֶד אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל בְּרִשְׁתּוֹ, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי בְיַלְדִים תְּלוּוִים הָעֵתִידוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
וּכְמוֹ שְׂאֵמֶר אֶחָז הַרְשָׁע: 'אִם אֵין גְּדִיִּים, אֵין תְּיָשִׁים' (בְּרֵאשִׁית רַבָּה מ"ב, ג').
אַבֵּל אֲבָרְהָם אָבִינוּ, שֶׁהוּא עֲמוּד הָאֱמוּנָה, אֵינוֹ מִתְפַּעֵל מְמוֹנּוֹ כָּלָל,
וְאֵינוֹ רוֹצֵה שׁוּם עֶסֶק עֲמוֹ, וּכְמוֹ שְׂאֵמֶר (פְּסוּק כ"ג): אִם מַחֲוֹט וְעַד שְׂרוּף
נַעַל וְאִם אֶמְכַּר אֶשְׁרֵךְ לְךָ וְגו', כִּי הַדְּבֹק בְּאֱמוּנָה יוֹדַע, שְׂצָרִיךְ
לְהַפְרֵד לְגַמְרֵי מַרְשָׁעִים, וְלֹא לְהִתְעַפֵּק עִמָּהֶם כָּלָל, וְעַל יְדֵי זֶה מִתְרַבְּהַ
כְּבוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם.

וְהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ יַעֲזֹר לָנוּ לְחַזְקַת תְּמִיד בְּכְבוֹד הַצְּדִיקִים וְיִרְאֵי ה', וְכֵן

בְּכַבּוּד כָּל הַבְּרִיּוֹת, וּלְחַנּוּךְ יְלָדֵינוּ בְּדֶרֶךְ הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, עֲדֵי נִזְכָּה לְרֵאוֹת
בְּחַתְּנָלוֹת מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּכָל הָעוֹלָם בְּלוֹ, וּבְבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ, אָמֵן וְאָמֵן.

לְכָל הַמִּצְעִים לִישׁוּעָה

הַרוּצָה לְטַל חֶלֶק בְּהַדְפַּסַּת הַכְּרָבִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל

סִדְרַת 'אֲשֶׁר בְּנַחֲלִי' יִפְנֶה אֶל מְסַפֵּר טֵלֶפּוֹן

0527622316